

استقامت عضلات گردن و ویژگی های اختلال بالینی بلع در افراد مسن

پریسا ارزانی^۱، خالد رضایی^۲

۱- دانشجوی دکترای تخصصی فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی (نویسنده مسئول)

Parisa_arzani@yahoo.com

۲- دانشجوی دکترای تخصصی فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدمه: هدف مطالعه مرور سیستماتیک (۱) شیوع و بروز اختلال بلع در افراد مسن (۲) رابطه بین استقامت عضلات گردنی و مشکلات بلع

مواد و روش ها: طبق یک راهبرد جستجوی سیستماتیک داده ها از مطالعات مرتبط از ۲۰۱۶-۲۰۰۶ از پایگاه اطلاعاتی Cochrane, MEDLINE, PUBMED, Scopus, Science Direct and Google Scholar استخراج شد. در غربالگری اولیه ۶۰ مقاله یافت شد و از این تعداد ۲۰ مقاله در متن کامل بررسی شدند.

یافته ها: شیوع اختلال بلع در طول زندگی فرد ۳۸ درصد گزارش شده است. مشکلات بلع علامت دار در افراد مسن شایع تر است با این وجود پیش بینی عوامل مرتبط با افزایش سن و مشکلات بلع به خوبی بررسی نشده است. نتایج درمانی ضعیف در درمان اختلال بلع نشان از پاتوفیزیولوژی های مختلف در این مشکل دارد.

نقش فیزیوتراپی در تیم درمان می تواند بسیار موثر باشد. در این حیطة تمرکز روی بازگرداندن راستا و پوزیشن درست سر و گردن می باشد چرا حفظ راستای گردن باعث عملکرد مناسب عضلات گردن می شود. از طرفی عضلات گردن به صورت همکار با عضلات جونده و عضلات بالا و پایین استخوان هایویید می تواند عملکرد این عضلات را تسهیل یا مهار کند. همچنین راستای سر و گردن به طور مستقیم پوزیشن زبان را تغییر داده و از طریق تغییرات فشار داخل و بیرون دهان روی مرحله دهانی بلع تاثیر می گذارد.

نتیجه گیری: یافته های مطالعات تایید کرد که بازگرداندن راستای مناسب سر و گردن میتواند به عنوان یک مداخله موثر در سالمندان مبتلا به اختلال باشد. همچنین این برنامه درمانی می تواند به عنوان یک برنامه پیشگیرانه در سالمندان آموزش داده شود.